Sláma v botách - Bobek, Pavel

```
     G                              C
1.   To Já vždycky žil jen v rámusu měst
       G                        F      D
     a milióny prošel jsem jich na mou čest
     G                     C
     nebudu lhát smíte se smát
        G         D        G
     já dál slámu v botách mám.
                                        C
     I můj krejčí povídá vy jste podivný typ
       G                      F       D
     a ukažte mi někoho, kdo umí šít líp,
        G                                C
     ať mám třeba frak, ať se do parády dám.
        G         D        G
     já dál slámu v botách mám.

           D                     G
Ref. Tohle dávno už vím, z toho úniku není,
           D                   G
     kdyby stal se i div, tak málo se změní,
                                          C
     vždyť vím, kdybych měl mít kdoví jaké jmění,
        G         D        G
     já dál slámu v botách mám.

2.   Ten kdo potká mě, ten pozná hned,
     jak málo se hodím pro ten nablýskaný svět,
     čím to je, že ať dělám, co dělám, přísahám
     já dál slámu v botách mám.
     Já vím, že se ryba nesmí nožem jíst,
     umím báječně psát, taky báječně číst
     a čím víc se snažím, tím prozrazuju sám
     já dál slámu v botách mám.

Ref. Tohle...

3.   Já se v městě narodil, tady žiju moc let,
     ale s venkovanem odjakživa si mě každý plet,
     proto jsem se dneska s tímhle svěřil právě vám
     já dál slámu v.botách mám.
     Chtěl bych se s někým vzít, ale pořád nemám s kým,
     ono někdy nestačí mít sako jako manekýn
     čím to je, že ať dělám co dělám přísahám
     já dál slámu v botách mám.

Ref. Tohle...

4.   Teď už dávno je mi fuk, co si kdo povídá
     když jsem takový tak prostě i s tím se dožít dá
     nebudu lhát smíte se smát
     já dál slámu v.botách mám.
     Žiju jako venkovan v bytě nad hlavní třídou
     to jsem já co si ho děti na zeď malujou křídou
     a tak říkám všem i těm co ještě přijdou
     já dál slámu v botách mám.
```